

Občan: Už zase by rádi zavírali lidi a vyhazovali je z práce

- CZ24 News | 4. dubna 2023

Každé ráno se probudím, udělám si snídani a kávu, zapnu počítač a podívám se na rychlý přehled zpráv, které jsou tu dobu v informačním prostoru k dispozici. Je to takový můj malý ranní rituál. A tak jsem se ve čtvrtek ráno probudil a co to nevidím. Olympionik David Svoboda prý podlehl ruské propagandě a schvaloval válku na Ukrajině.

Valilo se to na mě ze všech stran a já si začal představovat hrozné věci. Ve své bujné fantazii jsem viděl Davida Svobodu, jak ve studiu České Televize sedí s velkým písmenem Z na svém oblečení, vyznává lásku Vladimíru Putinovi a ruskému národu či nedej bože hanlivě pomlouvá nebohou Ukrajinu. Čekal jsem opravdu cokoli a tak jsem si řekl, že si vystoupení Davida Svobody v České televizi radši pustím a udělám si názor sám. Navíc míra hysterie na českém Twitteru i v mainstreamových médiích dávala tušit, že David Svoboda musel udělat něco strašného, neodpustitelného. Být rozhodování o jeho osudu na těchto samozvaných strážcích morálky a jediného správného názoru, tak by David Svoboda pravděpodobně už plál na hranici nebo kotal uran v Jáchymově. A tak jsem si tedy celý napjatý a neklidný jeho vystoupení pustil. A co tedy David Svoboda pronesl tak strašného, že ho chce Jiří X. Doležal zavírat do vězení a ministryně Černochová hledá kličky, jak ho potrestat za **pochybování** o Ukrajině? No kupodivu vlastně nic. Když pomenu jeho drobný řečnický přešlap v souvislosti s rezolucemi OSN, což lze u člověka (který se v médiích k politickým otázkám téměř nikdy nevyjadřuje) dá pochopit, neřekl nic, za co by se měl omlouvat. David Svoboda se rozpovídal o jeho osobním postoji, který tkví v tom, že by sport měl být apolitický a účast či neúčast na sportovních akcích jako jsou například olympijské hry, by neměla být omezována na základě pohlaví, rasy, národnosti či politického názoru. Marně přemýšlím nad tím, co je na tomto názoru vlastně špatné. Dále David Svoboda mluvil o tom, že okolní svět vnímá válku na Ukrajině jinou optikou, než vnímáme například my v Evropě, potažmo v České Republice a jak je otázka účasti ruských a běloruských sportovců na olympijských hrách globálně velmi nejednoznačná. Což je prostý fakt a znovu nic, za co by se měl David Svoboda omlouvat. Pro asijské či africké země je válka na Ukrajině regionálním, vesměs nezajímavým konfliktem v postsovětském prostoru, kde se v kontrastu imperiálních válek vedených západními zeměmi, jako byla například ta v Iráku, neděje nic, co by z tohoto zaběhnutého standartu významně vybočovalo. Umírají tam lidé, dochází k destrukci, jsou páčány válečné zločiny. Na závěr David Svoboda konstatoval, že válečný konflikt na Ukrajině stále probíhá a první obětí války je pravda. Znovu konstataování faktu. Nezaújatému pozorovateli prostě neujde skutečnost, že v českém informačním prostoru se jede prakticky nepřetržitě pro ukrajinská, potažmo protiruská informační kampaň. Toto flagrantní selhání české mediální obce je bohužel stejně, jako za dob jednostranného zpravodajství v době covidové pandemie, mlčky akceptováno jako normalita. To, co se na Ukrajině skutečně děje, je tak zahaleno v husté mediální mlze. Když jsem vystoupení Davida Svobody dokoukal, marně jsem tam hledal onu pověstnou ruskou propagandu, nebo nedej bože snad schvalování války na Ukrajině. Ani jedno totiž David Svoboda neřekl. Hříchem Davida Svobody se stalo totiž něco jiného. Zaprvé, dovolil si mít svůj vlastní názor. A co víc, dovolil si ho říci veřejně. Nezařadil se ani do početného zástupu hysterických rádoby válečníků, kteří by nejradši ze svého gauče spustili bez rozmyslu globální konflikt. Nejhorším hříchem Davida Svobody ale bylo, že vybočil z jednotné informační linie a jak říká česká ministryně války Černochová, dovolil si **pochybovat**. A dovolit si pochybovat, to se dnes v české společnosti, která se již nějaký čas postupně totalizuje, neodpouští. Je to vlastně svým způsobem tragikomické. Mezitím, co

v démonizovaném Rusku tamní režim perzekuuje otce dcery, která si dovolila nakreslit nevhodný obrázek a tím **pochybovat** o smyslu války na Ukrajině, u nás proti tomu stejnému Rusku bojujeme tím, že chceme lidi zavírat nebo trestat za názor či za jejich **pochybnosti** o té stejné válce. Vlastně nevím, v čem se tedy potom tyto dva politické systémy liší. Bedlivý pozorovatel by řekl, že v ničem. Rozdíl je možná pouze v tom, že v onom démonizovaném Rusku jsou pouze o něco dál, ačkoliv my máme skvěle našlápnuto je brzy dohnat.

David Svoboda není ale prvním a ani posledním, komu se dnes vyhrožuje soudy, tresty a perzekucí za názor. Je to přibližně měsíc nazpět, kdy se podobný mediální hon spustil i na děkana vysoké školy ekonomické, Miroslava Ševčíka. Přiznám se, že jeho profesní kvality neznám a tudíž si neodvážuji hodnotit, zda-li je pan Ševčík člověk na svém místě. Co sleduji dění kolem jeho osoby tak vím, že pan Ševčík se dlouhodobě vymezuje proti současné vládní koalici a způsobu vládnutí, mnohdy ale spíše nevládnutí, s jakým se současná koalice, která se nevím proč, vydávala za jakousi změnu, prezentuje. Člověk by řekl, že v údajně demokratickém státě by měl být opoziční názor něčím svatým a dokonce žádoucím prvkem. Stejně tak by mělo být v demokratickém státě něčím přirozeným, že lidé demonstrují, pokud se jim něco nelíbí. A je vesměs jedno za co demonstrují. Když se strážcům morálky a jediné pravdy nedokázalo prokázat, že by se Miroslav Ševčík aktivně zapojil do strkanice u národního muzea s policií, tak se začalo řešit, jestli na protivládní demonstraci vůbec byl nebo jenom procházel kolem. A já se ptám, co je komu proboha do toho? Ono už se dnes zase nesmí protestovat proti politice vlády nebo mít opoziční názor? Dle mediální štvance a angažované části studentů VŠE to vypadá, že nikoliv. Navíc si upřímně kladu otázku, kdo mě vlastně má ohrožovat víc? Jestli to jsou poněkud dezorientovaní lidé na Václavském náměstí, kteří dle mého soudu ale zcela oprávněně demonstrují proti snižující se životní úrovni, neboť téměř 20% inflace a masivní znehodnocování úspor není žádná proruská propaganda ale ekonomická realita, kde ČNB zcela rezignovala na svoje poslání, čímž má být cenová a měnová stabilita. Nebo stále rostoucí počty státních úředníků, jejich agend a stále větší zásahy státu do našich životů, kdy se stává tento systém nefinancovatelným a jediným řešením má být zvyšování již tak nesmyslně vysokých daní, místo toho aby došlo k rapidnímu osekání výdajů ze strany samotného státu. Či to jsou předvolební sliby premiéra Fialy, které se ukázaly být neuvěřitelnou snůškou lží, a z programového prohlášení vlády zůstal po roce jenom bezcenný cár papíru. Nevím. Je velmi pohodlné tyto lidi onálepkovat jako proruské dezoláty. Ostatně tyto praktiky známe již z minulého režimu, kdy všichni ti, kterým se tehdejší socialistický „ráj“ nelíbil, byli označeni za zaprodance a ztroskotance. Nebo mne více ohrožují například zelení radikálové, kteří v těchto dnech zcela nepochopitelně, s tichým souhlasem pražské radnice blokuji dopravu v centru Prahy, to vše s fešáckým policejním doprovodem. Či je to politika podobných fanatiků a technokratů sedících v EP a EK, kteří mají stále větší potřebu určovat a korigovat každý aspekt mého života, čím smím jezdit, co smím jíst či co si mám myslet. Nebo je to pro změnu emočně nestabilní, zcela evidentně nevyrovnaná osoba v podobě ministryně Černochové, která, pokud by nebyla v čele bezvýznamné středoevropské země s prakticky neexistující armádou, byla by schopná díky svým emočním výlevům rozpoutat klidně globální konflikt na základě svých pocitů a falešných domněnek. Nevím jak vy, ale já mám v tomto ohledu poměrně jasno.

Dění kolem Davida Svobody či Miroslava Ševčíka je také odrazem jakési kolektivní celo společenské psychózy, ve které se již nějaký čas nacházíme. Začalo to honem a segregováním neočkovaných dezolátů nebo lidí, kteří odmítali nezákonná a mnohdy zcela nesmyslná proti-pandemická opatření, dnes to pokračuje tím, že za proruského dezoláta je považován kdokoli, kdo nestojí v jednotném názorovém šiku s mainstreamovým názorem a dovolí si **pochybovat**. Je to jakási novodobá forma inkvizice, která se nemilosrdně pustí do každého, kdo vybočí z předem vytyčené linie. Výsledkem je rostoucí autocenzura, kdy znovu na veřejnosti říkáte něco, ale ve skutečnosti si myslíte něco jiného. Společnost je tak primárně rozdělována těmi, kteří mají sice plná ústa diverzity, tolerance a svobody, ale jejich vlastní pýcha jim nedovoluje připustit skutečnost, že různí lidé mají různé názory, než jsou ty jejich a že by se nedej bože oni sami mohli taky mýlit. Jsou natolik přesvědčeni o své pravdě, že

jim jejich pokřivený morální kompas nebude dělat sebemenší problém, pokud se rozhodnou tyto rozdílné názory perzekuovat. Prozatím končí za mřížemi bizarní figury jako například Čermák s Tušlem, kteří tomu šli poměrně výrazně naproti, ačkoliv za nezákonná opatření v době pandemického teroru nebyl doposavad souzen nikdo. A jak to tak vypadá, tak ani nebude. Po soudech pro změnu ale budeme popotahovat učitelku základní školy, která si dovolila tvrdit, že v Kyjevě se nic moc neděje, ačkoliv na straně druhé může politik ODS Pavel Novotný veřejně beztrestně a opakovaně tvrdit, že by své názorové odpůrce věšel a zabíjel jim děti. Všichni ale tak nějak tušíme, kam tento trend povede. A příklad Miroslava Ševčíka či Davida Svobody nám tento směr názorně ukazuje. Je to stále usilovnější snaha tyto lidi profesně či jinak trestat za jejich názory. Pak už není zase tak daleko k tomu, po čem volá již zmíněný Jiří X.Doležal z provládního plátku Forum24, abychom tyto novodobé „zaprodance a ztroskotance“ za jejich názory zavírali.

V konečném důsledku vás tedy z práce nevyhodí či do vězení nezavře žádný Putin, ale udělají to ti, kteří se dnes zaklínají jeho jménem a snaží se proti jeho praktikám údajně vymezovat. Vynucená důvěra ve Stranu a Vládu a jejich oficiální narativy, se nám tak znovu pomalu ale jistě vrací zpátky. **Pochybovat** je totiž zakázáno. Tihle až mnohdy fanatičtí bojovníci za jednotný, dle nich jediný správný názor, nás tak paradoxně k tomu jejich nenáviděnému Rusku přibližují víc, než by si kdy byli ochotni připustit.

PS: Ještě než jsem stačil tento článek dopsat, se události hnuli kupředu a David Svoboda za svoji herezi již dostal trest. Byla mu udělena důtka, musel rezignovat na post v olympijském výboru a za „odměnu“ pojedí s ministryní Černochovou na Libavou prosit o odpuštění tamní ukrajinské vojáky. Amen.

AUTOR: Občan

[ZDROJ](#)